JAG VILLE LOVA OCH PRISA

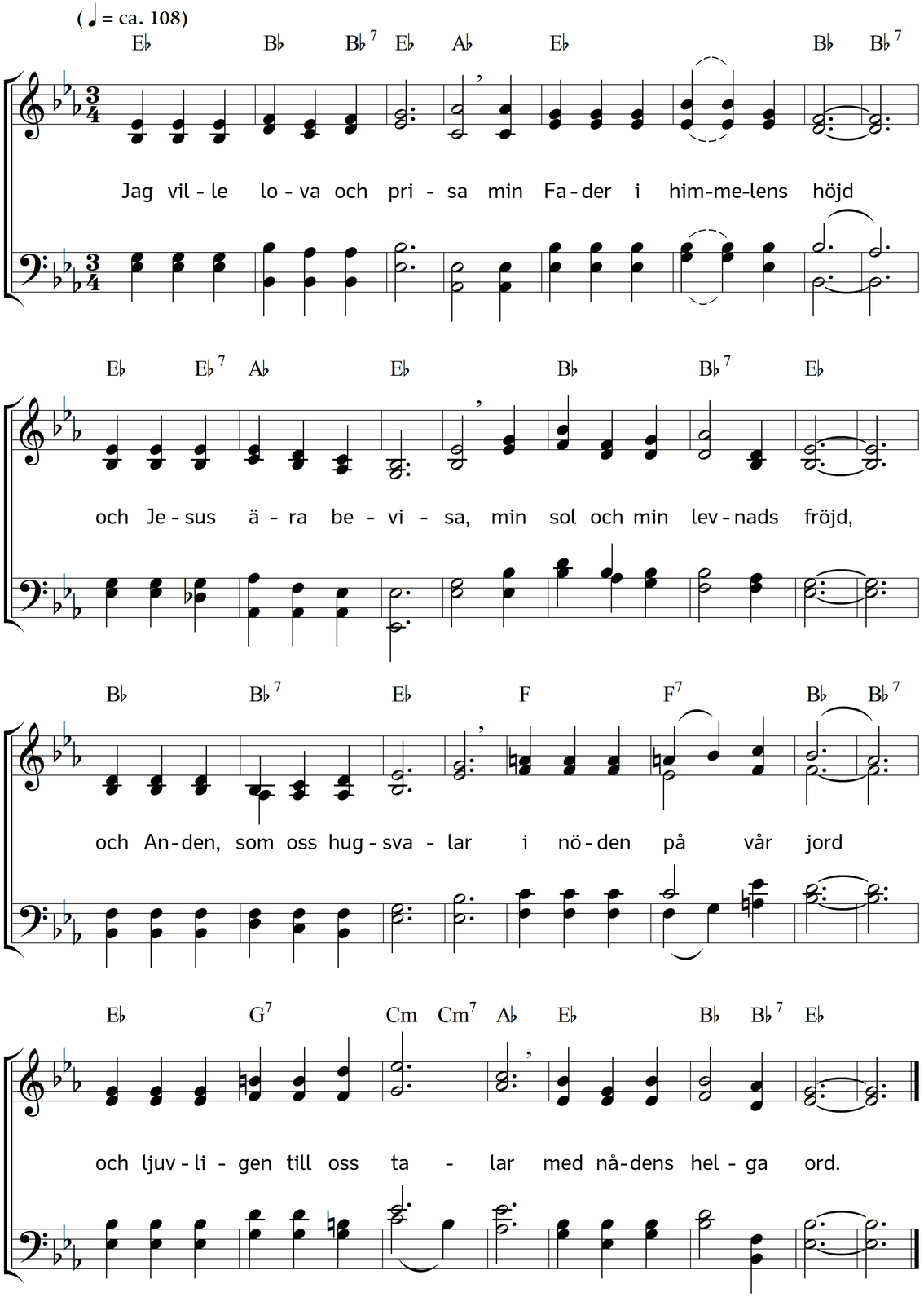

2. Men, Gud, rättfärdige Herre,
jag kommer med klagoröst;
mig nöden tynger allt värre,
och intet mig skänker tröst.
Ack, efter dig blott jag längtar
med själens hela håg
likt törstande hind, som trängtar
till källans svala våg.

3. Bland gångna släktenas leder
dock aldrig jag än fått se,
att den med allvar dig beder
du ej velat hjälp bete.
Du vill dock ingen förlora
av dem dig höra till;
fast synderna äro stora,
du nåd ej vägra vill.

4. Så bjud nu nåden att skina,
ty själen därefter trår;
mig hjälp för Frälsarens pina
och blödande djupa sår!
Med tårar måste jag klaga:
För tung min börda är,
jag kan ej min sorg fördraga,
om du ej tröst beskär.

5. O Herre, se mitt elände,
som synderskans nöd du såg,
när hon förtappad sig kände
och vid dina fötter låg!
I nåd till Petrus du skådat,
fast han förnekat dig,
och rövaren du benådat;
så gör ock nåd med mig!

6. Min Fader käre, jag beder
för Jesu, min Herres, död,
att du med Anden mig leder
ur syndens och dödens nöd.
Mig lös ur frestarens snara,
giv håg och sinne ro,
och när jag skall hädan fara,
så låt mig dö i tro!

7. Som harpoklangen försvinner,
som fåglarnas sång förgår,
så världens glädje förrinner,
så flykta tidernas år.
Det vill med flit jag betänka
och giva Gud min själ
och hela min traktan skänka
att vinna evigt väl.

8. Den här sin Herre bekänner
skall in i Guds rike gå
och där bland Frälsarens vänner
i skinande kläder stå.
Den hugnad, glädje och ära,
som oförgänglig är,
du värdes åt mig beskära,
min Gud och Herre kär!

Text: Laurentius Laurinus, Johan Alfred Eklund. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2020 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/2137/